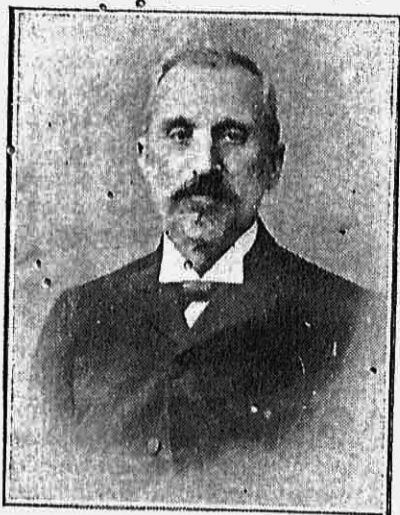

ΑΠΟ ΤΑ ΜΕΓΑΛΑ ΠΕΝΘΗ

Ο ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΟΤΣΗΣ

Όλιγον μετά μεσημβρίαν τῆς 29ης Ὀκτωβρίου 1917 ὁ Δημήτριος Βότσης, ὑποκύπτων εἰς μοῖραν ἀναπότρεπτον, παρέδιδε τὴν τιμίαν ψυχὴν του εἰς χεῖρας τοῦ Πλάστου.

Τὸ θλιβερὸν γεγονός ἐν ὀδυνηρῇ καταπλήξει ἐγνώσθη ἀκαριαίως ἀπὸ τὴν πόλιν, ἡ ὁποία σύσσωμος ἐν πρωτοφανεῖ ἐκδηλώσει πένθους, μὲ τὰ δάκρυα εἰς τοὺς ὀφθαλμούς καὶ μὲ πόνον εἰς τὴν ψυχὴν, τὴν μετεπομένην συνώδενσεν εἰς τὸν τάφον τὸν Ἐργάτην τῆς ἀνάμορφώσεως αὐτῆς.

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΒΟΤΣΗΣ
Ο ΑΔΗΣΜΟΝΗΤΟΣ ΔΗΜΑΡΧΟΣ
ΠΑΤΡΕΩΝ

Γέννημα τῶν Πατρῶν καὶ θρέμμα αὐτῆρξεν ὁ Δημήτριος Βότσης. Ἴκνον γονέων εὐσεβῶν καὶ ἐναρέτων, τοῦ πατρὸς του Ἀθανασίου Βότση, ἐκ τῶν οἰκονομῶν τοῦ τόπου καὶ ἐκ τῶν πρώτων οἰκιστῶν τῆς πόλεως, ἀπὸ τὴν Παραμυθιά τῆς Ἠπείρου, καὶ τῆς Μητρὸς του Ἑλένης, κατὰ τὸ τέλος τοῦ ἔτους 1847 εἶδε τὸ φῶς τῆς ἡμέρας ἐν τῇ συνοικίᾳ Ἰσιβδί. Εἰκοσαετῆς μόλις, στερηθεὶς τοῦ πατρὸς του, ἀνεδείχθη ὁ προστάτης τῆς πολυμελοῦς οἰκογενείας του καὶ ὁ ἀνθρῶπος τῆς ἰδίας δημιουργίας.

Καὶ ὅταν ἐν ἡλικίᾳ μόλις 22 ἐτῶν ἐνεφανίζετο εἰς τὰς τά-

ξεις τῶν δικηγόρων τῆς πόλεώς μας, ἡ ἐπιστημονικὴ του μόρφωσις, ἡ ὀξύτης τῆς ἀντιλήψεως καὶ ἡ εὐφροσύνη τοῦ πνεύματός του, εὐθὺς ἀμέσως ἐξησφάλισαν μέλλον εὐρὺ εἰς τὸν νεαρὸν Θεμιστοπόλον.